

RIJEČ

GRAČANIČKI GLASNIK
časopis za kulturnu historijuBroj 59
Godina XXX
Maj, 2025.
[str. 227-234]

© Monos 2025

Cvjetna čarolija – izbor pjesama

Lejla Kadić

Izbor sevdalinki

Bosanke¹

Kad smo sretni pjesma tu je
da sa nama sreću d'jeli.
I zbog tuge opet s pjesmom,
srce boli svoje d'jeli.

Pravo krilo pjesma traži,
iz njedara kad se vine.
Lijepi sevdah da pjevaju,
sevdalinku divnu našu.

Kao biser na đerdanu!

Refren:

Kad Bosanke pjevaju,
od meda su slađe riječi.
Najsretnije blistaju,
ašik uzdah dušu liječi.

Kad Bosanke pjevaju
sevdalinka srca spaja.
Sve od zore do akšama,
lijepoj pjesmi nikad kraja.

Sevdalinko moja !!!

1 Pjesma nagrađena nagradom za drugi najbolji tekst sevdalinke Pet-naestog festivala "Sevdalinko u srcu te nosim" 2024.godine u Tuzli.

Stih:

Ne može baš žena svaka,
Bosankom se, lijepom zvati.
Kad zatreba hrabra biti,
a kad treba - nježna mati.

Refren:

Kad Bosanke pjevaju,
od meda su slađe riječi.
Najsretnije blistaju,
ašik uzdah dušu liječi.

Kad Bosanke pjevaju
sevdalinka srca spaja
Sve od zore do akšama
lijepoj pjesmi nikad kraja.

Pjesmo moja, glasna budi..
Sevdalinko, u srcu te nosim

Stara sehara

Da zna da priča, stara sehara,
Što je meni majka, u amanet dala.
Da zna da priča, da zna da pjeva,
bila bi sretna i čaršija cijela.

Da stare priče, besjedi svima,
o mednim curama i ašik momcima.
Jer samo ona, i penžer stari,
svjedoče stare, tajne ljubavi.

Refren:

Ašik pendžer tajne čuva,
okovan je milovanjem.
Uzdasma, lijepom pjesmom,

i najslađim šaputanjem.

Kad otvori pendžer krila,
i pjesma će da se čuje.
Lijepa pjesma "Ah moj Aljo"
Nek mahalom odjekuje.

Majka stara

Ima jedna kuća mala,
u njoj čuvam biser bijeli,
taj biser je moja majka,
sve što moje srce želi.

Usred noći kad njoj dođem,
sa osmijehom mene prima,
za ovakvih sto sinova,
njeno srce mjesta ima.

Sjeda kosa tajne čuva
sto dukata pramen vrijedi,
ali pogled oka njenog,
iskru čuva i ne blijedi.

Refren:

Otvori mi majko vrata
i reci mi "Bujrum sine"
Dok je živa stara majka
i za mene neko brine.

Babin amanet

Evo mene majko moja,
ružo mirisna,

moj mehlemu, dušo tiha,
moja jedina.
Evo mene majko moja,
da te zagrlim,
kao nekad ruke bijele,
da ti poljubim.

U avliji pod beharom,
kahvu napravi,
ranom zorom sunce zlatno kad se po-
javi.
Da ugasm žed u tvojim, plavim očima,
koje sanjam danima i noćima.

Refren:
U amanet meni babo, majku ostavi,
da se dobro brinem o njoj, sve dok
budem živ.
Pa se svakog dana, Bogu zahvalim,
kad poljubim ruke njene, kad je zagrlim.

Majka

Nema te pjesme u koju će stati,
ljubav što želimo majkama dati.
I stotinu stihova pjesma da ima,
dovoljno riječi nema u njima.

Dva oka biserna života vrijede
sto priča pričaju te kose sijede.
Iz mednih usta tope se riječi,
jedan pogled majke, sve tuge izliječi .

Mirisni cvijete iz najljepše bašte,
najljepša ženo iz piščeve mašte,
rumen na obrazu lice ti krasi,
a topli osmjeh od briga spasi.

Refren:
U tvome krilu su nade i snovi,
tu, na tvom ramenu, sve manje boli.
Nek te krase, svakog dana, vrijednije od
zlata,
moje nježne ruke, oko tvoga vrata.

Stari babo

Sto puta više, moj život vrijedi,
kad stari babo, kraj mene sjedi.
Koliko ga volim, uvijek je znao,
za njegovu sreću i život bih dao.

Pa glas mu zadrhti “Eh, da sam mlađi “
I meni je život, kraj mog sina slađi
“Čuvaj se sine, oprezan budi,
život ti razne ispite nudi”.

Ljudi kad stare, godine broje,
al’ mom babi nekako, baš dobro stoje.
Poneka bora i sijeda u kosi,
s ponosom svaku, kroz život nosi.

Refren:
Ugrije me žarko sunce, pa se sakrije,
razgali me hladan vjetar, pa se savije.
Al kad babo uzdahne, zemlja zadrhti,
Sve dok živi ima neko, da me zaštiti.

Dječje religijske pjesme

Ramazan

Radujem se godini, svakom njenom danu.

A najviše mjesecu, lijepom Ramazanu.

Svako jutro zapostimo, kad je zora rana,
otac, majka, sestra,
ja i stara nana.

Sa lakoćom ispostimo svaki novi dan,
u našim je srcima, mjesec Ramazan.

Majka iftar sprema, sve lijepo miriše,
za svakoga ponešto što voli najviše.

A kad večer dođe, svako za sto sjede,
pa i mali Meho što povazda jede.

Bajram

Raduje se mali Ahmed, pare će da skupi,
da za Bajram svima, on poklone kupi.
Majci, ocu, malom bratu i slatkim
sestrama,
ali ne zna ništa o njihovim željama.

Pogledao u san majci, da vidi šta sanja,
ko veliki ispred majke, on na sedždi
klanja.

Tad odluči Ahmed,
"Sve ću od sebe da dam",
da za Bajram, ispred majke,
namaz kljanjam sam.

U snu ispred oca, on već ima snage,

brine se za majku, brata i sestrice drage.
Skriva vješto suzu, niz obraz da krene,
"Ne brini se babo, sve dok imaš mene"

Kada Bajram zakuca, na njihova vrata,
Ahmed želi donijet osmjeh, na lice
svoga brata.

Popet ću ga na svoja, bratska ramena,
Kao nekad babo mene,
u stara vremena.

Poklon za Bajram se dušom djeli,
najljepši poklon je, kada smo veseli.
To nisu biseri, ni poklona vreća.
Bajram je zagrljaj,
Bajram je sreća.

Izbor iz neobjavljene dječje poezije

Učiteljica

Moj najveći heroj, iz školskih dana,
moj uzor i ponos, najljepša dama.
Najslade lice, moja druga mama,
ruka što čuva me, svakoga dana.

Moj štit, što strahove tjera od mene,
pogled zbog kojeg, ne znam za treme.
Utjeha često je, baš njeno rame,
onda kad nema, tate ni mame.

Učiteljica,
moja druga mama i drugarica.
Bisernim osmjehom probleme ruši,
ona je najveće, dijete u duši.

I kada budem u drugoj školi,
srce će samo nju, uvijek da voli.

Proljeće

Stiže nam proljeće, stiže nam sreća,
livade pune su, šarenog cvijeća.
I zlatno sunce, s krunom na glavi,
dolazak proljeća, želi da javi.

Glasnici poznati, vesele laste,
žele da prvo, trava poraste.
Da može proljeće, kavaljer pravi,
da djeli cvijeće, zelenoj travi.

Bude se leptiri i vrijedne pčele,
na cvjetnoj livadi, svi radost dijele.
Žabice kreketom, iz sna se bude,
veselu pjesmicu proljeću nude.

Budi se sanjivi, medo iz špilje
kući se vraćaju i guske divlje.
Sretan je i najsladi, mali Kos,
što može da pokaže, svoj žuti nos.

Cvjetna čarolija

Čarolija odmah, može da krene,
cvjetni hor pjeva, samo za žene.
A cvjetna bina je, u pola grada,
gdje praznik svih žena, slavi se sada.

Tu su dame i kavaljeri,
Žute mimoze i zumbuli bijeli.
Ruže svih boja i lijepe orhideje
ponosni narcisi i lale bijele.

Kad cvjetne dame latice rašire,
mirisom će privući, cvjetne kavalire.
Nek cvijeće pleše, pleše, miriše i cvijeta,

buketi se sami vežu, za sve žene svijeta.

Čuvar planete

Želim da budem čuvar planete,
iako kažu, da još sam dijete.
Jer samo ja znam šta rijeke vole,
i potoci mali dok tiho žubore.

I samo ja znam šta šuma voli,
dok priroda majka, bunde joj kroji.
A šumska dama, kao svaka žena.
baš voli često, bunde da mijenja.

Pozvat ću kišu, da livade pere,
travnate tepihe, što često stere.
A snijeg kada padne, nek sve zablista,
jer priroda voli da bude čista.

Možda sam mali, ali znam šta hoću.
da prirodu čuvam, i danju i noću,
kada zablista svaki kutak planete,
tada čuvar može, biti i dijete.

Bakina torba

Sami u stanu, kao dva drugara,
unuk i njegova bakica stara.
A bakica bezbrižna, nije je briga,
cijeli dan želi, s njim da se igra.

Pa odmah uvodi pravila njena,
igraju igre iz njenih vremena.
U veliku torbu unuka smjesti,
po podu ga vuče kao po cesti.

Najljepši ringišpil od torbe pravi,

i ukrug se vrtil njen unuk mali.
 Ali baka, kao baka, umorna stara,
 želi da odmori i malo spava.

Ali..

Unuk iz torbe, ne želi van
 tu je proveo najljepši dan

Tin ili Tina

Poslije kiše mama, voli da šeta,
 ali duga sa neba, me plaši i smeta.
 Ni mamin me zagrljaj spasiti neće,
 šarena duga se opasno kreće.

Zar bakica mami pričala nije,
 o tajni što šarena, paleta krije.
 Kad prekrije mame, postat će tate,
 a seke će, kažu, postati bate.

Ne želim biti Tina, zbog greške male,
 da vežem kikice i kupujem šnale.
 I mami je bolje, da se pripazi duge,
 mogla bih nositi brkove duge

Zločasti krevetac

Uzalud bakine najljepše pjesme
 i suze što liju kao iz česme.
 Čak ni pingvini sa moje pidžame,
 ne znaju, kako se ubjeđuju mame.

Želim da me mamin zagrljaj grije,
 ali mali krevetac se zločesto smije.
 Rješenje pronaći ja moram sada,
 drveni drugar se uzalud nada.

.

Znam..

Kmezava usta će spasiti mene,
 i suza iz oka kada mi krene.
 Dok ljubim mamina dva obraza meka,
 krevetac će mene još dugo da čeka.

Dječak iz ogledala

Na poklon sam dobio, ormarić mali,
 predivan, šaren, ali nešto mu fali.
 Na vratima veliko ogledalo ima,
 što plaši ovog velikog tatinog sina.

Pitam se "Šta je to veliko iznenađenje"
 ormar ili dječak, što zuri u mene.
 I šta on ustvari u ogledalu radi,
 dok zločestim osmijehom meni se sladi.

Pitam ga "Ko si ti" a i on pita mene,
 kao da odmah traži probleme.
 Kad podignem ruku i on je diže,
 kad mu se približim, i on priđe bliže.

Pogledam bolje, tog čudnog malca,
 pa mi smo kao dva slatka blizanca.
 Ruku mu pružim, da sa mnom se druži,
 a on još brže, ruku mi pruži.

Najslađi osmijeh

Šta najslađi osmijeh, na svijetu krije,
 čemu mali dječak toliko se smije.
 Dal' možda junaku iz nekoga crtića,
 koji veseli, čak i odrasla bića.

Možda bakici, što igračke kupi,
 pa nespretno, svaki put u ćošak lupi.

Ili tata što žmurke se igrati želi,
dok sin mu slatke osmjehe dijeli.

Ali razlog za osmjech tog vragolana,
bila je vjerujte, njegova mama.
Dok čekićem meso, za šnicle tuče,
on najsladi osmjech na lice navuče.

Ko mi to ne da

Ne znam da pričam, jer sam još mali,
al moje srce zna, ko mu to fali.

U ovoj zemlji gdje sreća vlada,
moja nena i djed, mi fale sada.

Želim da, kao u dobra stara vremena,
djed mene stavi na svoja ramena.
Pa kada trka, oko stola krene,
nena poskakuje da uhvati mene.

Ko mi to brani, ko mi to neda,
da vikendom idem kod nene i djeda.
Ko ukrade moje najslade snove,
da zajedno igramo igrice nove.